

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6137/2554

พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานีโจทก์ นายทศพร ไชยเดช กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 336, ป.อ. มาตรา 336 ทวิ, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2546 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองกับพวกอีก 1 คน ซึ่งเป็นเยาวชนแยกดำเนินคดีต่างหากแล้ว ร่วมกันวิ่งราวทรัพย์สินเอาโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เสียหายไปโดยทุจริต โดยฉกฉวยเอาโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เสียหายที่เก็บรักษาไว้ในเคหสถานซึ่งเป็นร้านอาหารและที่อยู่อาศัยของผู้เสียหายไปซึ่งหน้า และใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด การพาทรัพย์สินนั้นไป และเพื่อให้พ้นจากการจับกุม ดังนี้ ฟ้องโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยที่ 1 กระทำผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลา อีกทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องพอสมควรที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว ส่วนเวลาเกิดเหตุเป็นเวลาก่อนนาฬิกาก่อนเวลาเที่ยงคืน และเยาวชนที่ร่วมกระทำผิดกับจำเลยที่ 1 เป็นใครและแยกไปดำเนินคดีที่ศาลใดเป็นรายละเอียดที่โจทก์สามารถนำสืบได้ในชั้นพิจารณาไม่จำต้องบรรยายมาในฟ้อง ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองกับพวกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 335, 336, 336 ทวิ และริบรถจักรยานยนต์ของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกคนละ 2 ปี ค่าให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 1 ปี 4 เดือน คีรถจักรยานยนต์ของกลางแก่เจ้าของ จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืน จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยที่ 1 ว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ โดยจำเลยที่ 1 ฎีกาว่า ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายว่า เวลากลางคืนหลังเที่ยงเป็นเวลาประมาณกี่นาฬิกาก่อนเวลาเที่ยงคืน และเยาวชนหมายถึงใคร มีภูมิลำเนาอยู่ที่ไหน และแยกไปดำเนินคดีที่ศาลใดนั้น คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2546 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองกับพวกอีก 1 คน ซึ่งเป็นเยาวชนแยกดำเนินคดีต่างหากแล้ว ร่วมกันวิ่งราวทรัพย์สินเอาโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อโนเกียราคา 9,800 บาทของผู้เสียหาย ไปโดยทุจริต โดยฉกฉวยเอาโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เสียหายที่เก็บรักษาไว้ในเคหสถานซึ่งเป็นร้านอาหารและที่อยู่อาศัยของผู้เสียหายไปซึ่งหน้าและใช้รถจักรยานยนต์ ยี่ห้อซูซูกิ หมายเลขทะเบียน ขกย สุราษฎร์ธานี 67 เป็นยานพาหนะ เพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด การพาทรัพย์สินนั้นไป และเพื่อให้พ้นจากการจับกุม เห็นว่า ฟ้องโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยที่ 1 กระทำผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลา อีกทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยที่ 1 เข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว ส่วนเวลาเกิดเหตุเป็นเวลาก่อนนาฬิกาก่อนเวลาเที่ยงคืน และเยาวชนที่ร่วมกระทำผิดกับจำเลยที่ 1 เป็นใครและแยกไปดำเนินคดีที่ศาลใด เป็นรายละเอียดที่โจทก์สามารถนำสืบได้ในชั้นพิจารณาไม่จำต้องบรรยายมาในฟ้อง ฟ้อง

โจทก์จึงขอด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) แล้ว ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

มนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด · วีระวัฒน์ ปวรจารย์ · รัชพันธ์ ประพุทธนิตินสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6137/2554>